

6 Ісус

1,1 І сталося, що по смерті Мойсея сказав Господь Ісусові синові Навина, слугі Мойсея, кажучи: 2 Мій раб Мойсей помер. Отже, тепер, вставши, перейди Йордан, ти і весь цей нарід, до землі, яку Я їм даю. 2 Кожне місце, на яке поставите стопу ваших ніг, вам його дам, так як Я сказав Мойсеєві, 4 пустиню і Антіліван до великої ріки, ріки Евфрату, і до останнього моря, ваші границі будуть від заходу сонця. 5 Не встоїться перед вами чоловік всі дні твого життя, і так як Я був з Мойсеєм, так буду Я і з тобою і не покину тебе, ані не погорджу тобою. 6 Кріпися і будь мужний, бо ти поділиш цьому народові землю, яку Я обіцяв батькам вашим дати їм. 7 Отже кріпися і будь мужним, щоб зберігати і чинити так, як тобі заповів мій раб Мойсей, і не звернеш від них на право, ані на ліво, щоб ти був розумний в усьому, що вчиниш. 8 І не відійде книга цього закону від твоїх уст, і повчатимешся в ньому вдень і вночі, щоб вмів ти чинити все написане. Тоді повезе тобі і добрими вчиниш твої дороги і тоді будеш розумним. 9 Ось Я заповів тобі. Будь сильним і мужним, не жахайся, ані не бійся, бо з тобою Господь Бог твій в усьому, куди лиш підеш. 10 І заповів Ісус писарям народу, кажучи: 11 Ввійдіть до табору до народу і заповіжте народові, кажучи: Приготовіть запаси, бо ще три дні і ви переходите цей Йордан, входячи унаслідити землю, яку Господь Бог ваших батьків вам дає. 12 І Рувимові і Гадові і половині племені Манассії сказав Ісус: 12 Згадайте господне слово, яке заповів вам Мойсей раб господний, кажучи: Господь Бог ваш дав вам спочинок і дав вам цю землю. 14 Ваші жінки і ваші діти і ваша скотина хай мешкають в землі, яку він вам дав, ви ж першими між братами вашими перейдете добре озброєні, кожний сильний, і воюватимете з ними, 15 аж доки не дасть Господь Бог ваш спочити вашим братам, так як і вам, і унаслідять і вони землю, яку Господь Бог ваш дає їм. І відійдете кожний до свого насліддя, яке дав вам Мойсей на другому боці Йордану на сході сонця. 16 І, відповівши Ісусові, сказали: Все, що лиш заповів ти нам, зробимо, і до кожного місця, куди лиш пішлеш нас підемо. 17 За всім, як слухалися ми Мойсея, тебе слухатимемось, тільки хай буде Господь Бог наш з тобою, так як був з Мойсеєм. 18 А людина яка не послухається тебе і яка не вислухає твоїх слів, як прикажеш йому, хай помре. Але будь сильним і мужним.

2,1 І післяв Ісус син Навина з Саттіна двох молодців розвідати (землю), кажучи: Підійть і огляньте землю і Єрихон. І, пішовши, два молодці ввійшли до Єрихону і ввійшли до хати жінки розпусниці, якої імя Раав, і замешкали там. 2 І сповіщено цареві Єрихону, кажучи: Мужі з ізраїльських синів ввійшли сюди розвідати землю. 3 І післяв ерихонський цар і промовив до Раави, кажучи: Виведи мужів, що ввійшли до твоєї хати вночі, бо прийшли розвідати землю. 4 І жінка, взявши мужів, заховала їх і сказала їм мовлячи: Мужі ввійшли до мене, 5 а як брама замикалася в темряві, і вийшли мужі. Не знаю куди пішли. Женіться за ними, може схопите їх. 6 Вона ж вивела їх на стрих і заховала їх в льоні, що зібраний в неї на стриху. 7 І мужі гналися за ними дорогою до Йордану, до переходів, і брама була замкнена. І сталося як вийшли ті, що гналися за ними, 8 і скорше ніж поклалися вони спати, вона вийшла до них на стрих 9 і сказала до них: Знаю, що Господь дав вам землю, бо ваш страх напав на нас. 10 Бо ми почули, що Господь Бог висушив Червоне море перед вашим лицем, коли ви виходили з єгипетської землі, і те, що зробив двом

аморейським царям, які були на другому боці Йордану, Сіону і Огу, яких ви вигубили. 11 І ми, почувши, жажнулися нашим серцем, і не стало більше душі в нікому з нас від вашого лица, бо Господь Бог ваш Бог високо на небі і на землі вдолі. 12 І тепер поклоніться мені Господом Богом, що томущо я вам чиню милосердя, вчините і ви милосердя в домі мого батька 13 і живим оставите дім мого батька і моєї матері і моїх братів і весь мій дім і все, що є їхнє, і вирвете душу мою від смерті. 14 І сказали їй мужі: Душа наша за вашу на смерть. І вона сказала: Коли передасть Господь вам місто, вчинете зі мною милосердя і правду. 15 І спустила їх через віконце 16 і сказала їм: Ідіть в гори, щоб не зустріли вас ті, що женуться, і переховуватиметесь там три дні, доки не повернуться ті, що женуться за вами, після цього і підете вашою дорогою. 17 І сказали до неї мужі: Ми є чисті в цій твоїй клятві. 18 Ось ми входимо в часть міста, і покладеш знак, цей червоний шнурок вивісиш у вікні, яким ти нас ним спустила, а твого батька і твою матір і твоїх братів і весь дім твого батька збереш в себе до твоєї хати. 19 І буде, що кожний, хто вийде надвір через двері твоєї хати, собі буде винний, а ми невинні в цій твоїй клятві, і за тих, які з тобою будуть в твоїй хаті, ми будемо винні. 20 Якщо ж хтось нам перешкодить чи виявить ці наші слова, будемо невинні в цій твоїй клятві. 21 І сказала їм: За словом вашим так хай буде, і їх відіслала. 22 І вони відійшли і пішли в гори і осталися там три дні. І ті, що гналися пошукали по всіх дорогах і не знайшли. 23 І повернулися два молодці і зійшли з гори і перейшли до Ісуса сина Навина і розповіли йому все, що трапилося їм. 24 І сказали до Ісуса, що: Видав Господь в нашу руку всю землю, і кожний що живе на тій землі, набрався від нас страху.

3,1 І встав Ісус вранці і підвелися з Саттіна і пішли до Йордану і замешкали там перед переходом. 2 І сталося, що після трьох днів перейшли писарі через табір 3 і заповіли народові, кажучи: Коли побачите кивот завіту Господа Бога нашого і наших священників і Левітів, що його несуть, підведіться з ваших місць і підете за ним. 4 Але хай буде велика відстань між вами і ним, около двох тисяч ліктів. Стоятимете, не приблизитесь до нього, щоб ви узнали дорогу, якою підете по ній, бо ви не ішли дорогою від учора і третого дня. 5 І сказав Ісус народові: Очистіться на завтра, бо завтра вчинить у вас Господь подивугідне. 6 І сказав Ісус священникам: Підніміть кивот господнього завіту і ідіть перед народом. І священники взяли кивот господнього завіта і пішли перед народом. 7 І сказав Господь до Ісуса: В цьому дні починаю підносити тебе перед всіма ізраїльськими синами, щоб пізнали, що так як Я був з Мойсеєм, так буду і з тобою. 8 І тепер заповідж священникам, що несуть кивот завіту, кажучи: Як лише ввійдете в часть води Йордану, то станете в Йордані. 9 І сказав Ісус ізраїльським синам: Підступіть сюди і послушайте слово Господа Бога вашого. 10 В цьому пізнаєте, що живий Бог між вами, і що нищачи вигубить перед вашим лицем хананея і хеттея і ферезея і евея і гергесея і аморрея і євусея. 11 Ось переходить Йордан кивот завіту Господа всієї землі. 12 Виберіть собі дванадцять мужів з ізраїльських синів, по одному з кожного племені. 13 І буде, коли в йорданській воді спочинуть ноги священників, що несуть кивот завіту Господа всієї землі, йорданська вода відійде, а вода, що сходить з гори, стане. 14 І підвівся нарід з своїх шатер, щоб перейти Йордан, а священники підняли кивот господнього завіту перед народом. 15 Як же входили до Йордану священники, що несли кивот завіту, і ноги священників, що несли кивот господнього завіту,

замочилися в часті йорданської води, а Йордан в повені був в усім своїм руслі, так як в дні жнив пшениці, 16 і стали води, що сходили згори, стала купа на відстані дуже дуже далеко до часті Каріятіріма, а та, що текла, потекла до аравського моря, до солоного моря, доки зовсім відплила. І нарід стояв перед Єрихоном. 17 І стали священики, що несли кивот господнього завіту, на суші посеред Йордану. І всі ізраїльські сини перейшли по суші, доки не закінчив весь нарід переходити Йордан.

4,1 І коли весь нарід закінчив переходити Йордан, і сказав Господь Ісусові, мовлячи: 2 Взявши з народу людей, по одному з кожного племені, 3 заповідж їм, кажучи: Візьміть з посеред Йордану дванадцять відповідних каменів і, понісши їх разом з вами самими, покладіть їх в вашім таборі, де отаборитесь там вночі. 4 І Ісус, покликавши дванадцятьох славетних мужів з ізраїльських синів, по одному з кожного племені, 5 сказав їм: Ідіть передімною перед лицем Господа на середину Йордану, і кожний, взявши, хай звідти понесе камінь на своїх раменах за числом дванадцятьох ізраїльських племен, 6 щоб ці були вам завжди на лежачий знак, щоб коли тебе завтра запитає твій син, кажучи: Чим для вас є ці каміння? 7 І ти поясниш твому синові, кажучи: Томущо спорожніла ріка Йордан перед лицем кивота завіту Господа всієї землі, як переходив його. І ці каміння будуть на память вам - ізраїльським синам на віки. 8 І так вчинили ізраїльські сини, так як Господь заповів Ісусові, і, взявши дванадцять каменів з посеред Йордану, так як заповів Господь Ісусові коли завершувався перехід ізраїльських синів, і принесли разом з собою до табору і там покали. 9 Поклав же Ісус і дванадцять інших каменів в тому Йордані на місці, що було під ногами священиків, які несли кивот господнього завіту, і вони є там аж до сьогоднішнього дня. 10 Стояли ж в Йордані священики, що несли кивот завіту, аж доки Ісус не завершив все, що заповів Господь звістити народові, і нарід поспішився і перейшов. 11 І сталося, що коли закінчив весь нарід переходити, перейшов і кивот господнього завіту, і каміння перед ними. 12 І перейшли сини Рувима і сини Гада і ті, що з половини племені Манассії, озброєні перед ізраїльськими синами, так як їм заповів Мойсей. 13 Сорок тисяч добре озброєних до бою перейшли перед Господом на війну до міста Єрихону. 14 В тому дні вивищив Господь Ісуса перед усім ізраїльським народом, і скільки часу жив боялися його так як Мойсея. 15 І сказав Господь Ісусові, мовлячи: 16 Заповідж священикам, що несуть кивот завіту господнього свідчення вийти з Йордану. 17 І заповів Ісус священикам, кажучи: Вийдіть з Йордану. 18 І сталося, коли з Йордану вийшли священики, які несли кивот завіту господнього і поклали ноги на землю, вода Йордану потекла на місце і плила так як вчора і третього дня вздовж всього русла. 19 І нарід пішов від Йордану в десятій (день) першого місяця. І ізраїльські сини отаборилися в Галгалах, на часті, що на сході сонця від Єрихону. 20 І Ісус поставив в Галгалах цих дванадцять каменів, яких взяв з Йордану, 21 кажучи: Коли ваші сини запитають вас, кажучи: Що це за каміння? 22 Сповістіть вашим синам, що: Ізраїль перейшов Йордан по сухому, 23 коли Господь Бог наш висушив воду Йордану перед ними, доки не перейшли, так як вчинив Господь Бог наш з Червоним морем, якого Господь Бог наш висушив перед нами, доки ми не перейшли, 24 щоб всі народи землі пізнали, що господня сила кріпкою є, і щоб ви почитали Господа Бога вашого в усякому часі.

5,1 І сталося, що як почули аморрейські царі, які були на другому боці Йордану, і царі Фенікії, які коло моря, що Господь Бог висушив ріку Йордан перед ізраїльськими синами коли вони переходили, і розтанули їхні уми і вони жажнулися, і не було в них ніякого розуму перед лицем ізраїльських синів. 2 З цього ж часу сказав Господь Ісусові: Зроби собі камінні ножі з гострого каменя і, сівши, обріж ізраїльських синів. 3 І зробив Ісус гострі камінні ножі і обрізав ізраїльських синів на місці, що називається Могила передних шкірок. 4 В той же спосіб очистив Ісус ізраїльських синів, які народилися в дорозі і які були з тих, що необрізаними вийшли з Єгипту, 5 цих всіх Ісус обрізав. 6 Бо сорок два роки ходив Ізраїль в Мадваритській пустині, тому необрізаними були більшість їхніх вояків, що вийшли з єгипетської землі, ті, що не послушались божих заповідей, для яких і рішив, що вони не побачать землю, яку поклявся Господь їхнім батькам дати їм, землю, що тече молоком і медом. 7 А замість цих поставив їхніх синів, яких Ісус обрізав, тому що вони в дорозі були необрізані. 8 А обрізавшись, мовчали сидячи тут в таборі, доки не виздоровіли. 9 І сказав Господь Ісусові синові Навина: В сьогоднішньому дні забрав Я від вас впокорення Єгипту. І назвав імя того місця Галгала. 10 І зробили ізраїльські сини пасху в чотирнадцятому дні місяця від вечора, на заході від Єрихону, на другому боці Йордану, на рівнині, 11 і їли прісне і нове з зерна землі. В цьому дні 12 перестала бути манна після того як зіли вони з насіння землі, і більше не було манни для ізраїльських синів, а взяли плоди околиці Феніків в тому році. 13 І сталося, що як Ісус був в Єрихоні і як підвів очі, побачив чоловіка, що стояв перед ним, і обнажений меч в його руці. І, приступивши, Ісус сказав йому: Чи ти є нашим чи від ворогів? 14 Він же сказав йому: Я воевода господньої сили, тепер я прийшов. І впав Ісус на лице до землі і сказав йому: Пане, що приказуєш твому рабові. 15 І господний воевода каже до Ісуса: Визуй обуву з твоїх ніг, бо місце, на якому ти став, є святим.

6,1 І Єрихон був замкнений і укріплений і ніхто з нього не виходив, ані не входив. 2 І сказав Господь до Ісуса: Ось Я передаю тобі до рук Єрихон і його царя (і) тих, що є в ньому, сильних в кріпості. 3 Ти ж обійди його довкруги з військовими 5 і станеться, що коли затрубите трубою, хай закричить разом весь наряд, і як вони закричать впадуть від себе стіни міста і весь наряд ввійде, кинувшись до міста кожний перед лицем. 6 І ввійшов Ісус син Навина до священників 7 і сказав їм, мовлячи: Заповіжте народові обійти і обкружити місто, і військові хай підуть озброєні перед Господом. 8 І сім священників, маючи сім святих труб, підуть так перед Господом і хай дадуть знак гарним звуком, і кивот господнього завіту хай іде за ними. 9 А військові хай ідуть вперед і священники, що ідуть в кінці за кивотом господнього завіту, і хай ідуть і трублять. 10 А народові заповів Ісус, кажучи: Не кричіть, ані хай зовсім не почується ваш голос до дня, коли Він заповість закричати, і тоді закричите. 11 І кивот божого завіта, обійшовши місто, зразу відійшов до табору і спочив там. 12 І на другий день встав Ісус вранці, і взяли священники кивот господнього завіту, 13 і сім священників, що несуть сім труб, ішли перед Господом, і після цього ішли військові і осталий наряд за кивотом господнього завіту. І священники затрубили трубами, і весь осталий натовп обійшов місто зблизька 14 і відійшов знову до табору. Так чинив він шість днів. 15 І сьомого дня встали вранці і обійшли місто шість разів. 16 І в сьомому обході затрубили священники, і сказав Ісус ізраїльським синам: Закричіть, бо Господь видав

вам місто. 17 І місто буде проклятим, воно і все, що є в ньому, Господеві Саваотів. Тільки розпусницю Рааву оставите при житті, її і тих, що є в її домі. 18 Але ви дуже стережіться прокляття, щоб часом ви, пожадавши, самі не взяли з проклятого, і наведете на табір ізраїльських синів прокляття і нас вигубите. 19 І все золото, чи срібло, чи мідь, чи залізо буде святим Господеві, внесеться до господнього скарбу. 20 І священники затрубіли трубами. Як же нарід почув голос труб, весь нарід разом закричав великим і сильним криком. І впав весь мур довкола, і весь нарід увійшов до міста. 21 І прокляв його Ісус і те, що було в місті від чоловіка і до жінки, від молодого і до старого і до теляти і осла, в устах меча. 22 І двом молодцям, що розвідували, сказав Ісус: Ввійдіть до хати жінки і виведіть її звідти і те, що є її. 23 І увійшли два молодці, які розвідували місто до хати жінки, і вивели Рааву розпусницю і її батька і її матір і її братів і все, що було її, і весь її рід і поставили її поза ізраїльським табором. 24 І місто було спалене огнем з усім, що в ньому, за винятком золота і срібла і міді і заліза, (його) віддали, щоб внести до господньої скарбниці. 25 І розпусницю Рааву і весь її батьківський дім Ісус оставив при житті, і він замешкав в Ізраїлі до сьогоднішнього дня, томущо вона заховала розвідників, яких Ісус післав розслідувати Єрихон. 26 І поклявся Ісус того дня, кажучи: Проклята перед Господом людина, яка відбудує це місто. За свого первородного закладе його основу і за свого найменшого поставить його браму. І так зробив Озан, що з Ветилію: за Авірона первородного поклав його основи і за найменшого, що остався, поклав його брами.

27 І Господь був з Ісусом, і його ім'я було по всій землі. 7,1 І згрішили ізраїльські сини великим гріхом і затримали з проклятого. І Ахар син Хармія сина Замврія сина Зарі з племені Юди взяв з проклятого. І Господь розгнівався гнівом на ізраїльських синів. 2 І післав Ісус мужів до Гаї, що є напроти Ветилі, кажучи: Розвідайте Гаї. І пішли мужі і розвідали Гаї. І повернулися до Ісуса і сказали йому: Хай не іде весь нарід, але яких дві тисячі чи чотири тисячі мужів хай підуть і хай здобудуть місто; не провадь туди весь нарід бо нечисленними є. 4 І пішло яких три тисячі мужів і втекли від лиця мужів Гаї. 5 І вбили з них мужі Гаї до тридцять шість мужів і гнали їх від брами і знищили їх на схилі. І жахом наповнилось серце народу і стало наче вода. 6 І роздер Ісус свою одіж, і впав Ісус на землю на лице перед Господом до вечора, він та ізраїльські старшини, і насипали порошок на свої голови. 7 І сказав Ісус: Благаю, Господи, навіщо перевів твій раб цей нарід через Йордан, щоб видати його Аморреєві, щоб знищити нас, і коби ми осталися і жили ми коло Йордану. 8 І що скажу, бо повернув Ізраїль шию перед своїм ворогом, 9 і хананей і всі, що живуть на землі, почувши, оточать нас і вигублять нас з землі. І що зробиш для імени твого великого. 10 І сказав Господь до Ісуса: Встань, навіщо ти так впав на твоє лице. 11 Нарід згрішив і переступив завіт, який Я їм заповів, і вкравши з проклятого, вклали до своїх скринь. 12 Ізраїльські сини не можуть встоятися перед лицем їхніх ворогів, повернуть шию перед своїми ворогами, бо стали проклятими. Не додам більше бути з вами, якщо не вилучите прокляте з поміж вас самих. 13 Вставши, освяти нарід, і скажи, щоб освятилися на завтра. Так каже Господь Бог ізраїльський: У вас є прокляття, не зможете встоятися перед вашими ворогами, доки не усуните з поміж вас прокляття. 14 І зберетеся всі вранці за племенами, і буде, що племя, на яке вкаже Господь, приведе за родами, і рід на який вкаже Господь, приведе за домом, і дім на який вкаже Господь, приведе за

чоловіком. 15 І той на якого буде вказано, буде спалений в огні і все, що є його, бо він переступив господний завіт і навів беззаконня на Ізраїль. 16 І вранці встав Ісус і привів нарід за племенами, і вказано на племя Юди. 17 І приведено за родами, і вказано на рід Зарая. І приведено за мужами, 18 і вказано на Ахара сина Замврія сина Зари. 19 І сказав Ісус Ахарові: Дай славу сьогодні Господеві Богові ізраїльському і признайся і сповісти мені, що ти зробив, і не сховай від мене. 20 І відповів Ахар Ісусові і сказав: Поправді згрішив я перед Господом Богом Ізраїля: так і так я зробив. 21 Побачив я в полоні багатобарвну гарну одіж і двісті дідрахмів срібла і одну золоту плитку п'ятдесяти дідрахм і, забажавши їх, я взяв, і ось вони сховані в землі в моїм шатрі, і срібло сховане під ними. 22 І післав Ісус гінців, і побігли до шатра в табір, і це було сховане в шатрі, і срібло під ними. 23 І винесли їх з шатра і принесли до Ісуса та ізраїльських старшин, і поклали їх перед Господом. 24 І взяв Ісус Ахара сина Зари і привів до долини Ахора його і його синів і його дочок і його худобу і його ослів і всіх його овець і його шатро і весь його масток, і весь нарід з ним. І вивів їх до Емакахора. 25 І сказав Ісус Ахарові: Чому ти вигубив нас? Хай вигубить тебе Господь так як і сьогодні. І весь Ізраїль закаменував його камінням. 26 І накидали над ним велику купу каміння. І спинився Господь від гніву люті. Тому назвав його Емакахор до цього дня.

8,1 І сказав Господь до Ісуса: Не бійся, ані не жахайся. Візьми з собою всіх військових мужів і, вставши, піди до Гай. Ось дав Я в твої руки царя Гай і його землю, 2 і зробиш Гаям так, як вчинив ти Єрихоні і його цареві, полон і скотину собі візьмеш в полон. Постав же собі засідку містові зі заду. 3 І встав Ісус і весь військовий нарід, щоб піти до Гай. А Ісус вибрав тридцять тисяч мужів сильних в кріпості і післав їх вночі. 4 І заповів їм, кажучи: Ви вчините засідку зі заду міста. Не будьте далеко від міста і всі будете готові. 5 І я і всі, що зі мною, підійдемо до міста, і буде, що як вийдуть ті, що живуть в Гаях нам на зустріч так як і передше, і втечемо від їхнього лица. 6 І як лиш вийдуть за нами, відтягнемо їх від міста, і скажуть: Ці втікають від нашого лица так як і передше. 7 Ви ж встанете з засідки і підете до міста. 8 Зробіте за цим словом; ось я вам заповів. 9 І послав їх Ісус, і пішли до засідки, і засіли між Витилем і між Гаями з моря (заходу) Гай. 10 Й Ісус, вставши вранці, провірив нарід, і пішов він і старшини перед лицем народу до Гай. 11 І весь військовий нарід пішов з ним і, пішовши, прийшли проти міста зі сходу, 12 і засідка міста з моря (заходу). 14 І сталося, як побачив цар Гай, поспішився і вийшов на зустріч їм прямо на бій, він і весь нарід, що з ним, і він не знав, що для нього є засідка поза містом. 15 І побачив Ісус і відійшов він і Ізраїль від їхнього лица. 16 І пігналися за ізраїльськими синами і вони відійшли від міста. 17 Не остався в Гаях ніхто, хто не пігнався за Ізраїлем. І оставили місто відкритим і пігналися за Ізраїлем. 18 І сказав Господь до Ісуса: Простягни твою руку зі списом, що в твоїй руці проти міста, бо в твої руки Я його передав, і засідки хай скоро встануть з свого місця. І простягнув Ісус свою руку, спис, проти міста, 19 і засідки швидко встали з їхнього місця і вийшли, коли він простягнув руку, і пішли проти міста і взяли його і, поспішившись, запалили місто огнем. 20 І мешканці Гай, оглянувшись позади себе, і побачили дим, що з міста підносився до неба, і не мали куди втекти, сюди чи туди. 21 Й Ісус і весь Ізраїль побачили, що засідки взяли місто, і що піднявся до неба дим міста, і повернувшись, побили мужів Гай. 22 І ці вийшли з міста на зустріч і були між табором, ці звідси і ці звідти. І побили доки не

остався з них живий і втікач. 23 І царя Гай взяли живим і привели його до Ісуса. 24 І як ізраїльські сини перестали вбивати всіх, що в Гаях, що на рівнинах і в горі на схилі де гналися за ними з нього до кінця, і повернувся Ісус до Гай і побив їх лезом меча. 25 І було дванадцять тисяч тих, що впало в тому дні від мужа і до жінки, з усіх, що жили в Гаях, 27 за вийнятком скота і здобичі, що в місті, все, що ізраїльські сини взяли в полон за приказом Господа, так як Господь заповів Ісусові. 28 І спалив Ісус місто огнем, зробив його незаселеною купою на віки до цього дня. 29 І повісив царя Гай на подвійному дереві, і був на дереві до вечора. Як заходило сонце Ісус заповів і зняли його тіло з дерева і кинули його до ями і насипали над ним купу каміння до цього дня.

9,1 А як почули аморрейські царі, що на другій стороні Йордану, ті, що в горах і ті, що в рівнині і ті, що по всьому узбережжі великого моря і ті, що в Антиливані, і хеттеї і аморреї і гергесеї і хананеї і ферезеї і евеї і євусеї, 2 зібралися разом, щоб воювати проти Ісуса і Ізраїля разом всі.

2а Тоді збудував Ісус жертвник Господеві Богові Ізраїля на горі Гевал, 2b так як заповів Мойсей господний раб ізраїльським синам, так як записано в законі Мойсея, жертвник з нетесаного каміння до яких не прикладено заліза, і приніс там цілопалення Господеві і жертву спасіння. 2с І написав Ісус на каменях второзаконня, закон Мойсея, який записав перед ізраїльськими синами. 2d І увесь Ізраїль і їхні старшини і судді і їхні писарі переходили сюди і туди перед кивотом, і священники і левіти взяли кивот господнього завіту, і приходько і тубілець, вони були половина близько гори Гарізін, і половина близько гори Гевал, так як заповів Мойсей господний раб, щоб благословити перше нарід. 2e І після цього так Ісус прочитав всі слова цього закону, благословення і прокляття, за всім написаним в законі Мойсея. 2f Не було слова з усіх, які заповів Мойсей Ісусові, якого не прочитав Ісус до ух всього збору ізраїльських синів, мужам і жінкам і дітям і приходькам, що прийшли до Ізраїля. 3 І ті, що жили в Гаваоні почули все, що вчинив Господь з Єрихоном і Гаями. 4 І зробили і вони хитро, і пішовши, заготовили їжу і приготувалися і, взявши старі мішки на свої рамена і старі міхи вина і подерті онучі, 5 і середина їхньої обуви і їхні сандали старі і сходжені на їхніх ногах, і їхня одіж на них стара, і їхній заготовлений хліб сухий і спліснілий і поїджений. 6 І прийшли до Ісуса до ізраїльського табору до Галгала і сказали до Ісуса й Ізраїля: Ми прийшли з далекої землі, і тепер завіщайте з нами завіт. 7 І сказали ізраїльські сини до хоррея: Може ти між мною живеш, і як завіщаю я з тобою завіт? 8 І сказали до Ісуса: Ми твої раби. І сказав до них Ісус: Звідки ви і звідки ви прийшли. 9 І сказали: З дуже далекої землі прийшли твої раби в імені Господа Бога твого. Бо ми почули імя його і те, що він вчинив в Єгипті 10 і те, що він вчинив аморрейським царям, які були на другому боці Йордану, Сіонові цареві Есевону і Огові цареві Васану, який жив в Астароті і в Едраїні. 11 І, почувши, до нас сказали наші старшини і всі, що живуть в нашій землі, мовлячи: Візьміть собі заготовлену їжу на дорогу і підіть їм на зустріч і скажете до них: Ми є твоїми рабами і тепер завіщайте з нами завіт. 12 Ці хліби теплими взяли ми їх в день, в якому вийшли, щоб прийти до вас, тепер же висохли і стали спліснілими. 13 І це мішки вина, які ми наповнили новими, і вони роздерлися. І наша одіж і наша убува постарілася від дуже довгої дороги. 14 І взяли старшини їхню їжу і Господа не запитали. 15 І зробив Ісус з ними мир і завіщав з ними завіт, щоб їх спасти, і

поклонилися їм старшини збору. 16 І сталося про трьох днях після того як вони завіщали з ними завіт почули, що близько до них є, і що між ними живуть. 17 І підвелися ізраїльські сини і пішли до їхніх міст. А їхні міста Гаваон і Кефіра і Вирот і місто Ярін. 18 І не воювали з ними ізраїльські сини, бо поклонилися їм всі старшини Господом Богом Ізраїля. І нарікав увесь збір на старшин. 19 І сказали старшини всьому зборові: Ми поклонилися їм Господом Богом Ізраїля і тепер не зможемо доторкнутися до них. 20 Це зробимо, щоб їх лишити при житті, і оставимо їх, і не буде на нас гніву через клятву, якою ми їм поклонилися. 21 Житимуть і будуть дереворубами і носитимуть воду всьому зборові, так як їм сказали старшини. 22 І закликав їх Ісус і сказав їм: Чому ви мене обманули, кажучи: Ми є дуже далеко від тебе, ви ж є тубільці з тих, що живуть між нами. 23 І тепер ви прокляті, не забракне у вас раба, ані дереворуба мені і Богові моєму. 24 І відповіли Ісусові, кажучи: Сповідено нам те, що заповів Господь Бог твій Мойсееві твому рабові, дати вам цю землю і вигубити нас і всіх, що на ній живуть з перед вашого лица, і ми дуже налякалися за наші душі від вашого лица і ми вчинили це діло. 25 І тепер ось ми у ваших руках, як вам подобається і як вам здається, так з нами вчиніть. 26 І зробили їм так, і спас їх Ісус в тому дні з рук ізраїльських синів, і не вигубили їх. 27 І поставив їх Ісус в тому дні дереворубами і носити воду всьому зборові і божому жертівникові. Через це стали ці, що живуть в Гаваоні дереворубами і носіями води для божого жертівника до сьогоднішнього дня і до місця, який Господь вибере.

10,1 Як же почув Адонівезек цар Єрусалиму, що Ісус взяв Гаї і вигубив його, так як зробив з Єрихоном і його царем, так зробили з Гаями і його царем; і що самі здалися Ісусові і Ізраїлеві ті, що живуть в Гаваоні, 2 і в собі дуже злякалися. Бо знав, що Гаваон велике місто, як одне з великих міст і всі його мужі сильні. 3 І післав Адонівезек цар Єрусалиму до Елама царя Хеврону і до Фідона царя Єрімута і до Єфти царя Лахіса і до Давіра царя Одоллама, кажучи: 4 Ходіть прийдете до мене і допоможте мені і воюватимемо проти Гаваона, бо самі здалися Ісусові та ізраїльським синам. 5 І пішли п'ять євусейських царів, цар Єрусалиму і цар Хеврону і цар Єрімута і цар Лахіса і цар Одоллама, вони і увесь їхній наряд, і обійшли Гаваон і обложили його. 6 І післали ті, що жили в Гаваоні до Ісуса до ізраїльського табору до Галгалу, кажучи: Не відпускай руки твоєї від твоїх рабів. Піди до нас скоро і визволи нас і поможи нам, бо зібралися проти нас всі царі Аморреїв, що живуть у горах. 7 І пішов Ісус з Галгал сам і увесь військовий наряд з ним, кожний сильний в кріпості. 8 І сказав Господь до Ісуса: Не бійся їх, бо в твої руки передав Я їх, не останеться з них ніхто перед вами. 9 І напав на них Ісус нагло, ішов він цілу ніч з Галгал. 10 І Господь нагнав на них страх від лица Ізраїльських синів, і Господь розбив їх великим знищенням в Гаваоні, і гналися за ними дорогою, що йде до Ороніна і рубали їх аж до Азику і аж до Макиди. 11 Коли ж втікали вони від лица ізраїльських синів до входу до Орніна і Господь скинув на них каміння граду з неба аж до Азику, і було більше мертвих від каміння граду чим ті, що їх забили ізраїльські сини мечем у битві. 12 Тоді сказав Ісус до Господа, в тому дні, коли передав Бог Аморрея в руки Ізраїлеві, коли розбив їх в Гаваоні і були знищені з перед лица ізраїльських синів, і сказав Ісус: Хай стане сонце напроти Гаваону і місяць напроти долини Елону. 13 І стало сонце і місяць в стоянні, доки Бог пімстив своїм ворогам. І сонце стало посеред неба, не пішло вперед на захід на закінчення

одного дня. 14 І не було такого дня ані раніше, ані пізніше, щоб Бог вислухав людину, бо Господь воював з Ізраїлем. 16 І ці п'ять царі втекли і сховалися в печері що в Макиді. 17 І сповіщено Ісусові, кажучи: Знайдено п'ять царів схованих в печері, що в Макиді. 18 І сказав Ісус: Заваліть камінням отвір печері і поставте мужів стерегти їх, 19 ви ж не переставайте гнатися за вашими ворогами і захопіть їхній останок і не дайте ввійти до їхніх міст, бо Господь Бог наш передав їх в наші руки. 20 І сталося, як перестав Ісус і кожний ізраїльський син рубати їх дуже великим побиттям аж до кінця, ті, що спаслися і спаслися в сильних містах. 21 І весь нарід повернувся до Ісуса до Макиди здоровим, і не забурмотів ніхто з ізраїльських синів своїм язиком. 22 І сказав Ісус: Відкрийте печеру і виведіть цих п'ятеро царів з печері. 23 І вивели з печері п'ятеро царів, царя ерусалимського і царя хевронського і царя ерімутського і царя лахіського і царя одоламського. 24 І коли вивели їх до Ісуса, і скликав Ісус весь Ізраїль і військових старшин, що йшли з ним, кажучи їм: Вийдіть і покладіть ваші ноги на їхні шиї. І прийшовши, поклали свої ноги на їхні шиї. 25 І сказав до них Ісус: Не бійтеся їх, ані не жахайтеся; будьте мужні і сильні, бо так вчинить Господь всім вашим ворогам, з якими ви воюватимете проти них. 26 І забив їх Ісус і повісив їх на п'ятеро деревах, і були повішені на деревах до вечора. 27 І сталося, що при заході сонця Ісус заповів, і зняли їх з дерев і вкинули їх до печері, до якої вони туди втекли, і заклали каміннями печеру аж до сьогоднішнього дня. 28 І в тому дні взяли Макиду і вбили її вістря мечів і вигубили все, що в ній дише, і не остався в ній ніхто, що спасся і втік. І зробили з царем Макиди так як зробили з царем Єрихону. 29 І пішов Ісус і з ним весь Ізраїль з Макиди до Левни і облягли Левну. 30 І Господь передав її в руки Ізраїлю, і взяли її і царя її і вибили її вістря мечів і все, що в ньому дише, і не остався того, хто спасся в ньому, ані один, ні той, що втік. І зробили з його царем так, як зробили з царем Єрихону. 31 І пішов Ісус і з ним весь Ізраїль з Левни до Лахіса і обійшов його і обложив його. 32 І передав Господь Лахіс в руки Ізраїля, і взяв його в другому дні і вибили його лезом мечів і вигубили його, так як зробили з Левною. 33 Тоді пішов Елам цар Газеру на поміч Лахісові, і побив Ісус лезом мечів його і його нарід аж доки не остався з них той, що спасся, ні той, що втік. 34 І пішов Ісус і з ним весь Ізраїль з Лахіса до Одолламу і оточив його і обложив його. 35 І передав його Господь в руки Ізраїлю, і взяв його в тому дні і вибив його лезом мечів, і вигубили все, що в ньому дише, вчинили так як з Лахісом. 36 І пішов Ісус і з ним весь Ізраїль до Хеврону і оточив його. 37 І вигубив його лезом мечів і все, що було в ньому, що дише, не було того, що спасся. Так як зробили з Одолламом, вигубили його і те, що в ньому було. 38 І повернувся Ісус і весь Ізраїль до Давіра і оточивши його 39 взяли його і його царя і його села і побили його лезом мечів і вигубили його і все, що в ньому дише, і не оставили в ньому нікого що спасся, так як вчинили з Хевроном і з його царем, так вчинили з Давіром і його царем. 40 І побив Ісус всю гірську землю і Нагев і рівнину і Асидот і їхніх царів, не оставив з них того, що спасся, і вигубив все, що дише життям, так як заповів Господь Бог Ізраїльський. 41 Від Кадис Варни до Гази, весь Ісус аж до Гаваона, 42 і всіх їхніх царів і їхню землю побив Ісус за одним разом, бо Господь Бог ізраїльський воював з Ізраїлем.

11,1 Як же почув Явін цар Асора, післав до Йовава царя Маррів і до царя Симоонів і до царя Азіфа 2 і до царів, що коло великого Сидону, в гори і до Рави

напроти Кенерота і в рівнину і до Нафеддора 3 і до хананейського побережжя на сході і до аморрейського побережжя і хеттеїв і ферезеїв і євусеїв, що в горах, і евеїв, що під Аермоном до землі Массифи. 4 І вийшли вони і їхні царі з ними наче морський пісок численністю, дуже численні коні і колісниці. 5 І зібралися всі ці царі і зійшлися разом. І отаборилися коло води Маррона, щоб воювати з Ізраїлем. 6 І сказав Господь до Ісуса: Не бійся їхнього лица, бо завтра в цій годині Я передаю їх втікачами перед Ізраїлем, їхнім коням переріжиш нерви і огнем спалиш їхні колісниці. 7 І пішов Ісус і ввесь військовий наряд проти них до води Маррона і нагло напали на них в горах. 8 І передав їх Господь в руки Ізраїлеві і, рубаючи їх, гналися аж до великого Сідона і до Масерону і до Массоха на сході і вирубали їх аж доки не осталося з них того, що спасся. 9 І зробив з ними Ісус так як заповів йому Господь. Їхнім коням перерізував нерви і спалив огнем їхні колісниці. 10 І повернувся Ісус в тому часі і взяв Асор і його царя. Асор же був першим володарем з усіх цих царів. 11 І мечем забили все, що в ньому дише, і вигубили всіх, і не остався в ньому той, що дише, і спалили Асор огнем. 12 І всі міста царів і їхніх царів взяв Ісус і вигубив їх лезом мечів, і вигубив їх, так як заповів Мойсей господний раб. 13 Але всі міста окружені валами Ізраїль не спалив, лише одного Асора спалив Ісус. 14 І всю його здобич взяли собі в полон ізраїльські сини, а їх всіх вигубили вістрям мечів, доки не вигубили їх, не оставили з них ані одного, що дише, 15 так як заповів Господь Мойсеєві свому рабові, і Мойсей також заповів Ісусові, і так вчинив Ісус, не переступив нічого з усього, що заповів йому Мойсей. 16 І взяв Ісус всю гірську землю і ввесь Нагев і всю землю Госома і рівнину і ту, що до заходу, і ізраїльську гору і долини, 17 що коло гори від гори Ахел, що іде до Сиіра і до Ваалгада і ліванську рівнину від гори Аермона і всіх їхніх царів взяв і вигубив їх і забив. 18 І численні дні вів Ісус війну з цими царями, 19 і не було міста, якого не взяв Ізраїль, все взяли в війні. 20 Бо через Господа це сталося, щоб скріпити їхнє серце вийти на зустріч у бій з Ізраїлем, щоб бути вигубленими, щоб не дати їм милосердя, але щоб були вигублені, так як сказав Господь до Мойсея. 21 І прийшов Ісус в тому часі і вигубив Енакіма з гір, з Хеврона і з Давора і з Анавота і з усього ізраїльського роду і з усієї гори Юди з їхніми містами, і вигубив їх Ісус. 22 Не оставили сини ізраїльські Енакіма, але лише оставили в Газі і в Геті і в Аседоті. 23 І взяв Ісус усю землю, так як заповів Господь Мойсеєві, і дав їх Ісус в насліддя Ізраїлеві у поділ за їхніми племенами. І земля, що воювала, спочила.

12,1 І це царі землі, яких вигубили ізраїльські сини і успадкували їхню землю на другім боці Йордану зі сходу сонця з долини Арнона до гори Аермона і всю землю Арави зі сходу. 2 Сіон цар аморейський який жив в Есевоні, що панував від Ароіра, що є в долині, в часті долини і половиною Галаада до Явока, границі синів Аммона, 3 і від Арави до моря Хенеретського на сході і до моря Арави, соленого моря на сході, дорогою до Асімота, від Темана, що під Асидотом Фасгою. 4 І з гігантів остався Ог цар Васана, що жив в Астароті і в Едраїні, 5 що був володарем від гори Аермона і від Селхи і всього Васана аж до гір Гесурі і Махаті і половини Галаада, до границь Сіона царя Есевона. 6 Побили їх Мойсей Господний раб та ізраїльські сини, і дав їй Мойсей в насліддя Рувимові і Гадові і половині племені Манассії. 7 І це ароррейські царі, яких вигубив Ісус та ізраїльські сини на другому боці Йордану при морі Ваалгад на рівнині Лівану і до гори Хелка коли іти до Сиіра, і дав їй Ісус ізраїльським племенам, щоб унаслідити за їхнім жеребом, 8 в горі і на рівнині і в

Араві і в Асидоті і в пустині і в Негеві, Хеттея і Аморрея і Хананея і Ферезея і Евея і Євусея. 9 Царя Єрихону і царя Гаїв, що є коло Ветиля. 10 Царя Єрусалиму, царя Хеврону, 11 царя Єрімута, царя Лахиса, 12 царя Елама, царя Газера. 13 Царя Давіра, царя Гадера, 14 царя Ермата, царя Арата, 15 царя Левни, царя Одоллама, 16 царя Макида, 17 царя Тафуга, царя Офера, 18 царя Афека Саронського, 19 царя Асора, 20 царя Сумоона, царя Маррона, царя Азіфа, 21 царя Кадиса, царя Танаха, 22 царя Магедона, царя Єконома Хермельського, 23 царя Дора Нафеддорського, царя Гоїма Галилейського, 24 царя Тарса. Цих всіх царів двадцять девять.

13,1 Й Ісус старий, постарівся днями і сказав Господь до Ісуса: Ти постарівся днями і до унаслідування осталося багато землі. 2 І це земля, що осталася: околиці Філістимян, Гесіра і Хананей, 3 від незамешкуваної землі, що напроти лиця Єгипту, до границь Аккарона з лівої сторони Хананей, яка вважається п'ятьох володінь Філістимців, Фазейське і Азотське і Аскалонське і Геттейське і Аккаронське. 4 І до Евея з Теману і до всієї Ханаанської землі перед Газою, і Сидоняни аж до Афека аж до границь Аморейських, 5 і всю землю Гавлі Філістимів і весь Ліван від сходу сонця від Галгал від гори Аермонської аж до входу до Емата. 6 Всі, що жили в горах від Лівана аж до Масерэфотмаїма, всіх сидонців, Я їх вигублю від лиця Ізраїля. Але роздай її Ізраїлеві в насліддя, так як Я тобі заповів. 7 І тепер розмірй цю землю в насліддя дев'ятьом племенам і половині племені Манассії, від Йордану аж до великого моря на захід сонця даси її, велике море буде границею. 8 А двом племенам і половині племені Манассії дав Мойсей, Рувимові і Гадові, на другій стороні Йордану на схід сонця. Дав її Мойсей господний раб 9 від Ароїра, що є при устях потоку Арнона, і місто, що в середині долини, і весь Місор від Медави аж до Девана, 10 всі міста Сіона царя аморрейського, який був царем в Есевоні, аж до границь синів Аммона 11 і Галаадітиду і границі Гесіра і Махати, всю гору Аермона і всю Васанітиду аж до Селхи, 12 все царство Ога в Васанітиді, який царював в Астароті і в Едраїні. Цей остався з гігантів, і побив його Мойсей і вигубив. 13 І не вигубили ізраїльські сини Гесіра і Махата і Хананея, і живе цар Гесіра і Махата між ізраїльськими синами аж до сьогоднішнього дня. 14 Лише племені Левія не дано насліддя; Господь Бог ізраїльський, він їхне насліддя, так як сказав їм Господь. І це розподіл, який розмірив Мойсей синам ізраїльським в Аравоті Моавському на другому боці Йордану напроти Єрихону. 15 І дав Мойсей племені Рувима за їхніми родами: 16 І були їм гори від Ароїра, що є напроти лиця долини Арнона, і місто, що в долині Арнона і весь Місор 17 аж до Есевона і всі міста, що є в Місорі і Девон і Вамотваал і дім Веелмона 18 і Яссу і Кедемот і Мефаат 19 і Каріятем і Саваму і Середу і Сіор в горі Емак 20 і Ветфогор і Асидот Фасгу і Ветасімот 21 і всі міста Місора і все царство Сіона царя Аморреїв, якого побив Мойсей, його і володарів Мадіяма і Евія і Рокома і Сура і Ора і Ровея володарів при Сіоні і тих, що жили в землі 22 і Валаама сина Веора ворожбита тоді вбили. 23 Були ж границі Рувима: Околиці Йордану. Це насліддя синів Рувима за їхніми родами, їхні міста і їхні села. 24 Дав же Мойсей синам Гада за їхніми родами, 25 і їхні були околиці Язира, всі міста Галаада і половина землі синів Аммона аж до Ароїра, що є напроти лиця Равви, 26 і від Есевона аж до Рамота напроти Массифи і Вотаніна і Маанена аж до околиць Давіра, 27 і в Емеці Ветарам і Ветанаври і Сокхота і Сафана і осталу часть царства Сіона царя Есевона, і Йордан граничить аж до части моря Хенерета на

другому боці Йордана на сході. 28 Це насліддя синів Гада за їхніми родами, їхні міста і їхні села. 29 І дав Мойсей половині племені Манасії за їхніми родами, 30 і їхні границі були від Маанема і все царство Васанії і все царство Ога царя Васана і всі села Яіра, що є в Васанітіді, шістдесят міст, 31 і половина Галаада і в Астароті і в Едраїні, міста царства Ога в Васанітіді, і дані були синам Махіра сина Манасії і половині синів Махіра сина Манасії за їхніми родами. 32 Це ті, яким насліддя дав Мойсей на другому боці Йордану в Аравоті Моавському на другому боці Йордану напроти Єрихону на сході.

14,1 І це ті з ізраїльських синів, що унаслідили в Ханаанській землі, яким дав їм насліддя Елеазар священник та Ісус син Навина і володарі родів племен ізраїльських синів. 2 Унаслідили за жеребами, так як заповів Господь, рукою Ісуса дев'ятьом племенам і половині племені, 3 з другої сторони Йордану, і Левітам не дав насліддя між ними, 4 бо сини Йосифа були два племена, Манасія і Ефраїм, і Левітам не дано їм часті в землі, але лише міста, щоб жити, і виділи для їхнього скота і їхній скот. 5 Так як Господь заповів Мойсеєві, так вчинили ізраїльські сини і поділили землю. 6 І прийшли сини Юди до Ісуса в Галгалі, і сказав до нього Халев син Єфонії, Кенезей: Ти знаєш слово, яке Господь сказав до Мойсея божого чоловіка про мене і тебе в Кадис Варні; 7 бо сорок років мали ми, коли післав мене Мойсей божий раб з Кадис Варни розвідати землю, і я йому відповів слово за його умом, 8 а мої брати, що пішли зі мною, відвернули серце народу, я ж приклався їти вслід за моїм Господом Богом, 9 і поклявся Мойсей в тому дні, кажучи: Земля до якої пішов ти, тобі буде в насліддя і твоїм синам на віки, бо приклався ти їти вслід за Господом Богом нашим. 10 І тепер прокормив мене Господь, так як сказав, ось сорок п'ятий рік від коли Господь сказав це слово до Мойсея і ходив Ізраїль в пустині. І тепер ось я сьогодні вісімдесят п'ять літний. 11 Я ще сьогодні є сильний так як коли післав мене Мойсей, так тепер маю силу вийти на війну і ввійти. 12 І тепер прошу в тебе цю гору, так як сказав Господь того дня; бо ти почув це слово того дня. Тепер же там є Енакім, сильні і великі міста. Отже, якщо зі мною є Господь, вигублю їх, так як мені сказав Господь. 13 І поблагословив його Ісус і дав Хеврон Халевові синові Єфонії синові Кенеза в насліддя. 14 Через це став Хеврон Халева сина Єфонії Кенезея в насліддя аж до цього дня, томущо він пішов вслід за приписами Господа Бога Ізраїля. 15 А імя Хеврона раніше було місто Арвок, воно город - матір Енакімів. І спочила земля від війни.

15,1 І границі племені Юди за їхніми родами були від границь Ідумеї від пустині Сін на півдні аж до Кадиса. 2 І їхні границі були від півдня аж до часті солоного моря, від хребта, що іде на південь 3 і переходить напроти Акравінського виходу і відходить від Сенні і іде від півдня до Кадис Варни і відходить від Асорона і йде до Аддари і переходить на захід від Кадиса 4 і іде до Асемона і переходить аж до єгипетської долини, і вихід (кінець) його границям при морі. Це є їхні границі з півдня. 5 І границі зі сходу: Все солоне море до Йордана. І їхні границі з півночі і від морського хребта і від часті Йордану, 6 виходять границі до Ветагли і проходить на півночі до Ветарави, і ідуть границі до каменя Веона сина Рувима, 7 і приходять границі до четвертини долини Ахора, іде й до Галгала, що є напроти сходу до Аддаміна, що є до півдня долини, і переходить до води джерела сонця, і вихід (кінець) його буде джерело Рогил, 8 і іде границя до долини Онон на півдні Євуса з півдня [це є Єрусалим] і переходять границі на вершок гори, це є напроти

лица долини Онома до моря, яке є з часті землі Рафаїна на півночі, 9 і проходить границя з вершка гори до джерела води Нафта і переходить до гори Ефрона, і виведе границю до Ваала [це є місто Ярїм], 10 і перейде границя від Ваала при морі і перейде до гори Ассари на півдні, міста Ярїм з півночі [це є Хаслон] і зійде до міста сонця і перейде на південь, 11 і пройде границя на південь Аккарона на півночі, і перейде границя до Сакхарона і перейде гору Вали і перейде до Явнела, і буде вихід (кінець) границі при морі. 12 І їхні границі від моря (заходу): Велике море є границею. Це границі синів Юди довкруги за їхніми родами. 13 І дав Халевові синові Єфонії часть серед синів Юди через божий наказ, і дав йому Ісус місто Арвок місто-матір Енака [воно є Хеврон]. 14 І вигубив звідти Халев син Єфонії трьох синів Енака Сусія і Толмія і Ахіма. 15 І Халев пішов звідти проти тих, що жили в Давірі, а раніше імя Давіра було Місто Писарів. 16 І сказав Халев: Хто візьме і виріже Місто Писарів і заволодіє ним, дам йому Ахсану мою дочку за жінку. 17 І взяв його Готонїїл син Кенеза молодший брат Халева, і дав йому Ахсану дочку його йому за жінку. 18 І сталося коли вона відходила і договорилася з ним, кажучи: Попрошу у мого батька поле, і вона закричала з осла. І сказав їй Халев: Що тобі є? 19 І сказала йому: Дай мені благословення, бо до землі Нагева віддав ти мене; дай мені Голатмена. І дав їй Халев верхній Голатмен і нижній Голатмен. 20 Це насліддя племені синів Юди. 21 Були ж їхні міста: Перше місто племені синів Юди при границях Едома при пустині Кавсеїл і Едрей і Ягур 22 і Кїна і Дїмона і Адада 23 і Кедес і Ітназіф 24 і Телем і Валот 25 і місто Асерон [це Асор], 26 Амам і Самаа і Молада 27 і Асергадда і Ветфалет 28 і Асарсула і Версавея і їхні села і їхні двори, 29 Ваала і Авїм і Асем 30 і Елтодад і Хасїл і Ерма 31 і Сїкелег і Медевина і Сансанна 32 і Лавот і Селеїм і Реммон, двадцять девять міст і їхні села. 33 В рівнині: Естаол і Сараа і Асна 34 і Рамен і Зано і Адїатаїм і Інаїм 35 і Єрімут і Одоллам і Немра і Сохо і Азека 36 і Саргарїм і Гадира і її села, чотирнадцять міст і їхні села. 37 Сеннан і Адаса і Магдалгад 38 і Далаан і Масфа і Єхтаїл 39 і Лахіс і Вазкат і Аглон 40 і Хавва і Ламас і Хатлос 41 і Гадирот і Витдагон і Нома і Макида, шістнадцять міст і їхні села. 42 Атер і Левна 43 і Єфта і Асенна і Кеїла 44 і Несів і Ахзів і Мариса і Едом, міст девять і їхні села. 45 Аккарон і його села і його двори. 46 І від Аккарона Ємна і всі, що є близько Асдода, 47 і його села і його двори. Газа і її села і її двори аж до єгипетского потоку. І велике море є границею. 48 І в горах: Сафір і Єтер і Сохо 49 і Ренна Місто Писарів [воно є Давір] 50 і Авов і Естемо і Анім 51 і Госом і Хїлуон і Гїлон, міст десять і їхні села. 52 Ерев і Рума і Есан 53 і Янум і Веттапфуде і Афака 54 і Хаммата і місто Арво [це є Хеврон] і Сїор, міст девять і їхні села. 55 Маон і Хермел і Зїф і Єтта 56 і Єзраел і Єкдаам і Заноакїм 57 і Гаваа і Тамна, девять міст і їхні села. 58 Алул і Ветсур і Гедор 59 і Марот і Ветанот і Елтекен, шість міст і їхні села. 59 Теко і Ефрата [це є Вифлеєм] і Фагор і Етам і Кулон і Татамі і Сорис і Карем і Галлім і Ветир і Манохо, одинадцять міст і їхні села. 60 Карїятваал [це місто Ярїм] і Аревва, два міста і їхні села і їхні двори. 61 Ваддартїс і Витарава і Мадон і Сохоха 62 і Невсан і міста солі і Інгадді, сім міст і їхні села. 63 І Євусей мешкав в Єрусалимі, і сини Юди не змогли їх вигубити. І жили Євусеї в Єрусалимі до цього дня.

16,1 І границі синів Йосифа були від Йордану, що в Єрихонї зі сходу і піде від Єрихону до гір пустині до Ветилу Лузи 2 і вийде до Ветилу і перейде до границь Хатаротї 3 і перейде до моря до границь Апталїма аж до границь Веторона

нижнього, і буде їхній вихід (кінець) до моря. 4 І унаслідили сини Йосифа, Ефраїм і Манассія. 5 І границі синів Ефраїма були за їхніми родами: і границі їхнього насліддя були від сходу Атарота і Ерока аж до верхнього Веторона і Газари, 6 і перейдуть границі при морі до Ікасмона з півночі Терми, перейде на сході до Тинаси і Селлиса і перейде зі сходу до Янока 7 і до Маха і Атарота і їхні села і піде до Єрихону і перейде до Йордану, 8 і від Тафи підуть границі до моря до Хелкани, і їхній вихід (кінець) буде при морі. Це насліддя племені Ефраїма за їхніми родами. 9 І міста відлучені синам Ефраїма посеред насліддя синів Манассії, всі міста і їхні села. 10 І не вигубив Ефраїм хананея, що жив в Газері, і жив хананей в Ефраїмі аж до цього дня, доки не прийшов Фараон єгипетський цар і взяв її і спалив її огнем, і вигубили хананеїв і ферезеїв і тих, що жили в Газері і дав його Фараон у віно своїй дочці.

17,1 І були границі племені синів Манассії, томущо цей первородний Йосифа: Махірові первородному Манассії батькові Галаада [бо був чоловіком вояком] в Галаадітіді і в Васанітіді. 2 І було синам Манасії, що осталися за їхніми родами, синам Єзера і синам Келеза і синам Єзіїла і синам Сихема і синам Офера і синам Симарієвим: це мужі за їхніми родами. 3 І в Салпаада сина Офера, не було в нього синів, але лиш дочки, і це імена дочок Салпаада: Маала і Нова і Егла і Мелха і Терса 4 і стали перед Елезаром священником і перед Ісусом і перед володарями, кажучи: Бог заповів рукою Мойсея дати вам насліддя посеред наших братів. І дано їм зарядження через Господа жереб між братами їхнього батька. 5 І впав їхній жереб від Анасси і рівнини Лавека з Галааду, що є на другому боці Йордану. 6 Бо унаслідили дочки синів Манассії жереб посеред їхніх братів. А земля Галаадська була синам Манассії, що осталися. 7 І були границі синів Манассії Диланат, що є напроти лиця синів Аната, і іде за границями до Яміна і Яссіва до джерела Тафтота, 8 Манассії буде; і Тафет на границях Манассії синам Ефраїма. 9 І зйдуть границі до долини Карани на південь до долини Яріїл, теремінта Ефраїмського між містом Манассії. І границі Манассії на півночі до потоку, і його вихід (кінець) буде море. 10 На півдні Ефраїмові, і на півночі Манассії, і море буде їм границею. І до Асира додадуть на півночі і до Іссахара на сході 11 і буде Манассія в Іссахарі і в Асирі Ветсан і їхні села і тих, що живуть в Дорі і їхні села, і тих, що живуть в Маггедо і їхні села і третина Нафети і її села. 12 І не змогли сини Манассії вигубити ці міста, і Хананей почав жити в цій землі. 13 І сталося, і коли змужніли сини ізраїльські, і зробили хананеїв підвладними, а щоб вигубити не вигубили їх. 14 А сини Йосифа сказали Ісусові, мовлячи: Чому ти нам дав одне насліддя і один жереб, я ж є численний нарід, і мене Бог поблагословив. 15 І сказав їм Ісус: Якщо ти є численним народом, піди до лісу і вичисть собі, якщо тобі тісною гора Ефраїма. 16 І сказали: Не вистане нам гора Ефраїма, і в хананея що живе в ньому в Ветсані і в його селах в долині Єзраела, вибраний кінь і залізо. 17 І сказав Ісус синам Йосифа: Якщо ти є численним народом і маєш велику силу, не буде тобі одне насліддя; 18 бо тобі буде ліс, бо є ліс і вичистиш його і тобі буде. І коли вигубиш хананея, бо в нього є вибраний кінь, бо ти сильніший від нього.

18,1 І зібрався ввесь збір ізраїльських синів до Сила і розклали там шатро свідчення, і земля закріпилася під ними. 2 І осталися ізраїльські сини, які не унаслідили, сім племен. 3 І сказав Ісус ізраїльським синам: Доки зволікатимете унаслідити землю, яку дав Господь Бог наш? 4 Дайте від вас трьох мужів з

племени, і вставши, хай обійдуть землю і хай опишуть її передімною, так як належиться, щоб поділити її. [І пішли до нього, 5 і він поділив їм на сім частей.] Юда покладе їм границю з півдня, і сини Йосифа покладуть їм з півночі. 6 Ви ж розділіть землю на сім частей і принесіть до мене сюди, і винесу вам жереб перед нашим Господом Богом. 7 Бо у вас немає часті синам Левія, бо господні святощі його часть. І Гад і Рувим і половина племені Манассії взяли їхнє насліддя на другому боці Йордану на сході, яке дав їм Мойсей господний раб. 8 І вставши, мужі пішли, і заповів Ісус мужам, що йшли обміряти землю, кажучи: Підіть і поміряйте землю і прийдіть до мене, і тут винесу вам жереб перед Господом в Сило. 9 І пішли і зміряли землю і обстежили її і описали її за їхніми містами на сім частей до книги і принесли до Ісуса. 10 І вкинув їм Ісус жереб перед Господом в Сило. 11 І першим випав жереб племені Веніямина за їхніми родами, і вийшли границі їхнього жереба між Юдою і між синами Йосифа. 12 І їхні границі були з півночі від Йордану, підуть границі на південь Єрихона з півночі і піднесеться до гори до моря, і її вихід (кінець) буде Мадваріт Ветон, 13 і перейдуть звідти границі до Лузи позаду Лузи з півдня [це є Ветиль], і зйдуть границі від Маатаротореха до гір, що є до півдня Веторона, що вдолі, 14 і перейдуть границі і обійдуть до часті, що глядить до моря з півдня від гори перед лицем Веторона на півдні, і його вихід (кінець) буде в Кааріятваалі [це є Каріятіярін місто синів Юди]. Це є часть, що до моря. 15 І часть, що до півдня, від часті Каріятваала, і перейдуть границі до Гасіна до джерела води Нафти, 16 І зйдуть границі до часті гори, яка є напроти лица долини Оннама, що є з часті Емекрафаїна з півночі, і зйде до Геєнни позаду Євусея і зйде з півдня до джерела Рогіла 17 і перейде до джерела Ветсамуса і перейде до Галілота, що є напроти підходу до Етаміна, і зйде до каменя Веона синів Рувима 18 і перейде за плечима Ветарави з півночі і зйде 19 до границь зі заду Ветагли з півночі, і буде вихід (кінець) границь на хребті солоного моря на півночі до часті Йордану з півдня. Це є границі з півдня. 20 І Йордан буде границею зі східньої часті. Це насліддя синів Веніямина, його границі довкруги за родами. 21 І міста синів Веніямина за їхніми родами були: Єрихон і Витагла і Амеккасія 22 і Ветарава і Семрім і Витил 23 і Авім і Афар і Афра 24 і Екарен і Кафіраммін і Гаваа, дванадцять міст і їхні села. 25 Гаваон і Рама і Вирот 26 і Масфа і Хефіра і Амоса і Рекем і Єрфаїл і Тарала 28 і Силалеф і Євус [це є Єрусалим] і Гаваат і місто Ярім, тринадцять міст і їхні села. Це насліддя синів Веніямина за їхніми родами.

19,1 І вийшов другий жереб Симеонові, і їхнє насліддя було між насліддям синів Юди. 2 І їхнє насліддя було: Вирсавія і Савея і Молада 3 і Асерсуал і Ватул і Вола і Асом 4 і Елтулад і Ерма 5 і Секела і Ветаммархавот і Асерсусім 6 і Ветлават, тринадцять міст і їхні поля і їхні села. 7 Аїн і Реммон і Етер і Асан, чотири міста і їхні села, 8 що довкруги цих міст аж до Ваалетвиррамота, коли йти до Ямета на південь. Це насліддя племені синів Симеона за їхніми родами. 9 Від насліддя Юди насліддя племені синів Симеона, бо часть синів Юди була більша від їхньої. І унасліддили сини Симеона посеред їхнього насліддя. 10 І третій жереб випав на Завулону за їхніми родами. І границі їхнього насліддя будуть аж до Саріда. 11 Їхні границі: Море і Марала і дійде до Давастея до долини, яка є напроти лица Єкнама, 12 і повернеться від Саріда напроти зі сходу Самси до границь Хасалота і Тавора і перейде до Даврата і піднесеться до Яфагея 13 і звідти перейде напроти на схід до Гетти до міста Касіма і перейде до Реммона Аматарім Аннуя 14 і перейде до

границь на північ до Еннатота, і їх вихід (кінець) буде у Гайефтаїлі 15 і Каттаті і Наалолі і Семроні і Ядилі і Вефлеемі. 16 Це насліддя племені синів Завулону за їхніми родами, це міста і їхні села. 17 І четвертий жереб випав Іссахарові. 18 І їхні границі були Єзраїл і Ахаселот і Сунам 19 і Афераїм і Сіян і Ренат і Анарет 20 і Раввот і Кесіон і Аеме 21 і Рамат і Інганнім і Інадда і Ветфасис, 22 і прийде границя до Тавота і до Сасіми при морі і Ветсмаса, і вихід (кінець) їхніх границь буде Йордан. 23 Це насліддя племені синів Іссахара за їхніми родами, міста і їхні хутори. 24 І п'ятий жереб випав Асирові за їхніми родами. 25 І їхні границі були: Хелкат і Оолі і Ватне і Ахсаф 26 і Амад і Масал і дійде до Кармила до моря і Сіора і Лаваната 27 і повернеться зі сходу сонця до Витдагона і дійде до Завулону і в Гаї Єфтаїл на півночі, і вийдуть границі до Сафтавітаемека і підуть по границях Аніїла і перейде до Хавола з ліва 28 і Ахрана і Роова і Амона і Кани аж до великого Сидона, 29 І границі повернуться до Рами і до сильного міста Тирійців, і повернуться границі до Оси, і його вихід (кінець) буде море і від помірів Ахзіфа 30 і Амми і Афека і Раова, двадцять два міста. 31 Це насліддя племені синів Асира за їхніми родами, їхні міста і їхні села. 32 І Нефталімові випав шостий жереб. 33 І їхні границі були: Меелеф і Маилон і Весенанім і Арме і Накев і Явнил аж до Лаки, і його виходи (кінець) були Йордан. 34 І повернуться границі до моря Азанота Тавора і перейде звідти до Ікока і піде до Завулону з півдня і Асира, дійде до моря (заходу), і Йордан зі сходу сонця. 35 І міста Тирійців обведені муром: Тирос і Амад і Реккат і Хенерет 36 і Адамі і Рама і Асор 37 і Кедес і Едраї і джерело Асор 38 і Ярїон і Магдаліїл, Орам і Ветанат і Тасмус, дев'ятнадцять міст. 39 Це насліддя племені синів Нефталіма. 40 І Данові випав сьомий жереб. 41 І їхні границі були: Сараа і Естаол і місто Самес 42 і Салавін і Яалон і Єтла 43 і Елон і Тамна і Аккарон 44 і Елтеко і Гаватон і Ваалон 45 і Ют і Ваніварак і Гетреммон, 46 і від границь Єраконського моря близько до Йопії. 47 Це насліддя племені синів Дана за їхніми родами, їхні міста і їхні села. 47 І не вигнали сини Дана Аморрея, що гнітив їх в горах. І не дали їм Аморреї зійти до долини і вимогли в них часті їхньої границі. 48 І пішли сини Юди і воювали проти Лахіса і взяли його і побили його лезом меча і поселилися в ньому і назвали його імя Ласендак. 48 І Аморрей остався жити в Еломі і в Саламіні. І затяжіла рука Ефраїма на них, і стали їм носіями данини 49 і пішли унаслідити землю за своїми границями. І дали ізраїльські сини жереб Ісусові синові Навина за божим приказом між собою, 50 і дали йому місто, яке просив, Тамнасавах, яке є в горі Ефраїма. І збудував місто і замешкав в ньому. 51 Це поділи, які дав в насліддя Елеазар священник і Ісус син Навина і старшини родів в ізраїльських племенах за жеребами в Сило перед Господом при дверях шатра свідчення. І пішли розділити землю.

20,1 І заговорив Господь до Ісуса, кажучи: 2 Скажи ізраїльським синам, кажучи: Дайте міста для втечі, про які Я сказав до вас через Мойсея, 3 на схоронку убивці і тому, що побив душу не навмисно, і будуть вам міста на схоронку, і не помре вбивця від близького по крові, доки не стане перед збором на суд. 7 І відлучили Кадис в Галилеї в горі Нефталімській і Сихем в горі Ефраїмській і місто Арвок [це є Хеврон] в горі Юди. 8 І на другому боці Йордану дав Восор в пустині на рівнині з племені Рувима і Аримот в Галааді з племені Гада і Гавлон в Васанітіді з племені Манасії. 9 Це вибрані міста для ізраїльських синів і для прихоська, що живе в них,

щоб втекти туди кожному, хто побє душу не навмисно, щоб не вмер від руки кривного по крові, доки не стане перед збором на суд.

21,1 І прийшли старшини родів синів Левія до Елеазара священика і до Ісуса сина Навина і до старшин племен з племен родів Ізраїля 2 і промовили до них в Сило в Ханаанській землі, кажучи: Господь заповів рукою Мойсея дати нам міста для проживання і околиці нашому скотові. 3 І дали ізраїльські сини Левітам в наслідді за господним зарядженням міста і їхні околиці. 4 І випав жереб родові Каата, і випало для синів Аарона священиків Левітів від племени Юди і від племени Симеона і від племени Веніямина жеребом тринадцять міст. 5 І для синів Каата, що осталися, з племени Ефраїма і з племени Дана і з половини племени Манассії жеребом десять міст. 6 І синам Гедсона з племени Іссахара і з племени Асира і з племени Нефталіма і з половини племени Манассії в Васані тринадцять міст. 7 І синам Мерарія за їхніми родами з племени Рувима і з племени Гада і з племени Завулону жеребом дванадцять міст. 8 І дали ізраїльські сини Левітам міста і їхні околиці, так як заповів Господь Мойсеєві, жеребом, 9 і дали племя синів Юди і племя синів Симеона і з племени синів Веніямина міста, і назвали 10 синам Аарона з роду Каата синів Левія, бо цим випав жереб. 11 І дав їм Каріятарвок місто - матір Енака [це є Хеврон] в горі Юди. А околиці довкола нього 12 і поля міста і його села дав Ісус синам Халева сина Єфоннії в наслідді 13 і синам Аарона місто схоронок для того, хто вбє, Хеврон і те, що з ним відлучене і Лемну і те, що з ним відлучене 14 і Елом і до нього відділене і Темну і йому відділене 15 і Геллу і йому відділене і Давір і йому відділене 16 і Асу і йому відділене і Тану і йому відділене і Ветсамус і йому відділене, від цих двох племен девять міст. 17 І від племени Веніямина Гаваон і йому відділене і Гатет і йому відділене 18 і Анатот і йому відділене і Гамалу і йому відділене, чотири міста. 19 Всі міста синів Аарона священиків тринадцять. 20 І родові синів Каата Левітам, що осталися з синів Каата, і місто їхніх границь було з племени Ефраїма, 21 і дали їм місто схоронок для вбивці Сихем і йому відділене і Газару і те, що його і йому відділене 22 і Кавсаїм і йому відділене і верхній Веторон і йому відділене, чотири міста, 23 і з племени Дана Елкотем і йому відділене і Гетедан і йому відділене 24 і Елон і йому відділене і Гетереммон і йому відділене, чотири міста. 25 І з половини племени Манассії Танах і йому відділене і Євату і йому відділене, два міста. 26 Всіх міст десять і їм відділене для родів синів Каата, що осталися. 27 І синам Гедсона Левітам з половини племени Манассії міста відлучені для вбивців, Гавлон в Васанітіді і йому відлучене і Восору і йому відлучене, два міста 28 і з племени Іссахара Кісон і йому відлучене і Девву і йому відлучене 29 і Реммат і йому відлучене і Джерело Письма і йому відлучене, чотири міста. 30 І з племени Асира Васеллан і йому відлучене і Даввон і йому відлучене 31 і Хелкат і йому відлучене і Равва і йому відлучене, чотири міста. 32 І з племени Нефталі місто відлучене для вбивці Кадес в Галилеї і йому відлучене і Еммат і йому відлучене і Теммон і йому відлучене, три міста. 33 Всі міста Гедсона за їхніми родами тринадцять міст. 34 І родові синів Мерарі Левітам, що осталися, з племени синів Завулону Маану і його околиці і Кадис і його околиці 35 і Демну і його околиці і Селлу і його околиці, чотири міста. 36 І на другому боці Йордана, що напроти Єрихону, з племени Рувима місто схоронок для вбивці Восор в пустині, Місора і його околиці, і Язир і його околиці, 37 і Декмон і його околиці, і Мафу і його околиці, чотири міста. 38 І з племени Гада місто схоронок для вбивці Рамот в

Галааді і його околиці і Камін і його околиці 39 і Есевон і його околиці і Язир і його околиці, всіх міст чотири. 40 Всіх міст для синів Мерарі за їхніми родами, що осталися з племені Левія. І границі міст були дванадцять. 41 Всіх міст Левітів посеред насліддя ізраїльських синів сорок вісім міст і їхні околиці довкруги цих міст, 42 місто і околиця довкруги кожного міста їхнім містам. 42 І закінчив Ісус ділити землю в їхніх границях. 42 І дали ізраїльські сини частку Ісусові за господним приписом. Дали йому місто, яке просив: дали йому Тамнасарох в горі Ефраїма. 42 І збудував Ісус місто і поселився в ньому. 42 І взяв Ісус каменні ножі, якими обрізав ізраїльських синів, що були в дорозі в пустині, і поклав їх в Тамнасароху. 43 І дав Господь Ізраїлеві всю землю, яку поклявся дати їхнім батькам, і унаслідили її і поселилися в ній, 44 і дав їм Господь спочинок довкруги, так як поклявся їхнім батькам. Не повстав ніхто проти них з усіх їхніх ворогів. Всіх їхніх ворогів передав Господь в їхні руки. 45 Не згинуло жодне з усіх добрих слів, які Господь сказав ізраїльським синам. Все збулося.

22,1 Тоді прикликав Ісус синів Рувима і синів Гада і половину племені Манасії 2 і сказав їм: Ви послухались усього, що заповів вам Мойсей господний раб і послухались мого голосу за всім, що я вам заповів. 3 Не оставили ви ваших братів в цих багатьох днях, аж до сьогоднішнього дня. Зберегли ви заповідь Господа Бога вашого. 4 Тепер же Господь Бог наш дав спочинок нашим братам, так як сказав їм: Тепер, отже, повернувшись, відійдіть до ваших домів і до землі вашого насліддя, яке вам дав Мойсей на другому боці Йордану. 5 Але дуже зберігатимете чинити заповіді і закон, так як нам заповів чинити Мойсей господний раб, любити Господа Бога вашого, ходити в усіх його дорогах, зберігати його заповіді і приставати до нього і служити йому з усього вашого ума і з усієї вашої душі. 6 І поблагословив їх Ісус і відіслав їх, і пішли до хат своїх. 7 І половині племені Манасії дав Мойсей в Васанітіді, і половині дав Ісус з своїми братами на другому боці Йордану до Моря. І коли Ісус відіслав їх до своїх домів і поблагословив їх, 8 і пішли до своїх домів з великими маєтками, і (мали) дуже багато скота і срібла і золота і заліза і багато одежі, і розділили полон ворогів з своїми братами. 9 І пішли сини Рувима і сини Гада і половина племені синів Манасії від Ізраїльських синів з Сило в ханаанській землі, щоб піти до Галаадської землі до землі їхнього насліддя, яке унаслідили через приказ Господа рукою Мойсея. 10 І пішли до Галгали Йорданської, що є в ханаанській землі, і сини Рувима і сини Гада і половина племені Манасії збудували там престіл над Йорданом, престіл великий на вид. 11 І почули ізраїльські сини, кажучи: Ось сини Рувима і сини Гада і половина племені Манасії збудували жертівник на границях Ханаанської землі в Галааді Йорданському на другому боці від синів Ізраїльських. 12 І зібралися всі ізраїльські сини до Сило, щоб пішовши, воювати проти них. 13 І післали ізраїльські сини до синів Рувима і до синів Гада і до половини племені Манасії до землі Галаадської Фінееса сина Елеазара сина Аарона первосвященника 14 і з ним десять старшин, один старшина з дому, з роду усіх ізраїльських племен. Це старшини батьківських домів, тисячники ізраїльські. 15 І Прийшли до синів Рувима і до синів Гада і до половини племені Манасії до Галаадської землі і заговорили до них, кажучи: 16 Так говорить весь господний збір: Що це за переступ, яким ви переступили перед Богом Ізраїля, щоб сьогодні відвернутися від Господа, збудувавши собі самим престіл, щоб ви стали відступниками від Господа? 17 Чи малий нам гріх Фогора, що ми не очистилися від

нього аж до цього дня і була кара на господньому зборі. 18 І ви сьогодні відвернулися від Господа і буде коли відступите сьогодні від Господа і завтра на всьому Ізраїлі буде лють. 19 І тепер чи мала вам земля вашого насліддя, перейдіть до землі господнього насліддя, де є там господнє шатро, і унасліддите у нас. І не будете відступниками від Бога і не відступите від Господа тим, що ви збудуєте престіл поза жертівником Господа Бога нашого. 20 Чи не ось Ахар син Зари проступком переступив і від прокляття була на всьому зборі Ізраїля лють і він був один одинокий. Не один він помер через свій гріх. 21 І відповіли сини Рувима і сини Гада і половина племені Манассії і сказали тисячникам Ізраїля, мовлячи: 22 Бог, Бог є Господом, і Бог, Бог Господь, він знає, і Ізраїль він пізнає. Якщо відступленням переступили ми перед Господом, хай нас в цьому не спасе. 23 І якщо ми збудували собі вівтар, щоб відступити від Господа Бога нашого, щоб на ньому приносити жертву цілопалення, чи щоб приносити на ньому жертву спасіння, Господь хай випитає. 24 Але задля діла побожності ми це зробили, кажучи: Щоб завтра не сказали ваші діти нашим дітям: Що вам до Господа Бога Ізраїля, 25 Господь і границю поставив між вами, нами: - Йордан, і немає у вас господньої часті. І відчужаться ваші сини від наших синів, щоб не почитати Господа. 26 І сказали: Ми чинили так, щоб збудувати цей жертівник не задля дарів, ані задля жертв, 27 але щоб це було свідком між вами і нами і між нашими родами з нами, щоб приносити службу Господеві перед ним в наших дарах і в наших жертвах і в наших жертвах спасіння. І завтра ваші діти не скажуть нашим дітям: Немає у вас господньої часті. 28 І сказали ми: Якщо буде, тоді і скажуть до нас і до родів наших завтра, і запитають: Гляньте подоба господнього жертівника, який зробили наші батьки не задля дарів, ані задля жертв, але воно є свідченням між нами і між вами і між нашими синами. 29 Хай, отже, не буде, щоб ми відступили від Господа, щоб відступити в цих днях від Господа, щоб збудувати собі жертівник для дарів і жертв миру і жертв спасіння, за винятком господнього жертівника, що є перед його шатром. 30 І Фінеес священик і всі старшини ізраїльського збору, які були з ним, почувши слова, які сказали сини Рувима і сини Гада і половина племені Манассії, і вгодило їм. 31 І сказав Фінеес священик синам Рувима і синам Гада і половині племені Манассії: Сьогодні ми пізнали, що Господь з нами, томущо ви не переступили перед Господом проступком і томущо ви спасли ізраїльських синів від господньої руки. 32 І повернувся Фінеес священик і старшини від синів Рувима і від синів Гада і від половини племені Манассії з Галаадської землі до Ханаанської землі до ізраїльських синів і відповіли їм слова, 33 і вгодило ізраїльським синам. І сказали ізраїльським синам, і вони поблагословили Бога ізраїльських синів і сказали, щоб більше не йти до них з війною, щоб вигубити землю синів Рувима і синів Гада і половини племені Манассії. І поселилися на ній. 34 І дав імя Ісус жертівникові Рувима і Гада і половини племені Манассії, і сказав що: Свідченням він є між ними, бо Господь є їхнім Богом.

23,1 І сталося, що по багатьох днях після того, як дав Господь спочинок Ізраїлеві від усіх їхніх ворогів довкруги, і Ісус (був) старий, постарівся днями, 2 і скликав Ісус всіх ізраїльських синів і їхню старшину і їхніх провідників і їхніх писарів і їхніх суддів і сказав до них: Я постарівся і став старий днями. 3 Ви ж побачили те, що вчинив Господь Бог ваш всім цим народам перед вашим лицем, бо Господь Бог

ваш Він той, що воював за вас. 4 Гляньте, що я передав вам народи, які осталися, вони вам в насліддя, вашим племенам. Від Йордану всі народи, які я вигубив, і від великого моря граничать від заходу сонця. 5 А Господь Бог ваш, Він вигубить їх з перед вашого лиця, аж доки не згинуть, і нашла на них диких звірів, аж доки не вигубить їх і їхніх царів з перед вашого лиця, і унаслідите їхню землю, так як сказав вам Господь Бог ваш. 6 Отже, будьте дуже мужні, щоб зберігати і чинити все, що написано в книзі закона Мойсея, щоб не звернули ви на право чи на ліво, 7 щоб ви не ввійшли до цього народу, що остався, і імена їхніх богів не називатимуться в вас, ані не поклонитесь їм, ані не послужите їм, 8 але пристанете до Господа Бога вашого, так як ви вчинили до цього дня. 9 І Господь вигубив їх з перед вашого лиця, великі і сильні народи, і вам ніхто не повстав проти вас аж до цього дня. 10 Один з вас прогнав тисячі, бо Господь Бог ваш воював за вас, так як вам сказав. 11 І зберігатимете дуже любити Господа Бога вашого. 12 Бо якщо відступите і підете до цих народів, що осталися, що з вами, і поженитесь з ними і змішається з ними і вони з вами, 13 знайте, що не додасть Господь вигубити ці народи з перед вашого лиця, і будуть вам в засідку і на спотикання і цвяхами в ваших пятах і кольками в ваших очах, аж доки не згинете з цієї доброї землі, яку вам дав Господь Бог ваш. 14 Я ж відходжу дорогою, так як і всі, що на землі, і знайте серцем вашим і душею вашою, що не відпало одне слово з усіх слів, які сказав Господь Бог ваш, щодо всього, що відноситься до нас, не втрачено з них (нічого). 15 І буде, що так як прийшли на нас всі добрі слова, які сказав Господь до нас, так наведе Господь Бог на нас всі погані слова, аж доки не вигубить нас з цієї доброї землі, яку дав нам Господь, 16 коли ви переступите завіт Господа Бога вашого, який Він вам заповів, і пішовши, послужите іншим богам і їм поклонитесь.

24,1 І зібрав Ісус всі ізраїльські племена до Сило і скликав їхніх старшин і їхніх писарів і їхніх суддів і поставив їх перед Богом. 2 І сказав Ісус до всього народу: Так говорить Господь Бог Ізраїля: Ваші батьки Тара батько Авраама і батько Нахора, жили спочатку на другому боці ріки, і послужили іншим богам. 3 І Я взяв вашого батька Авраама з поза ріки і Я провадив його по всій землі і Я розмножив його насіння і Я дав йому Ісаака 4 і Ісаакові Якова і Ісава. І Я дав Ісавові гору Сир, щоб унаслідити її, і Яків і його сини зійшли до Єгипту і стали там великим і сильним і численним народом. 5 І єгиптяни вчинили їм зло, і Господь побив Єгипет в тому, що вчинив їм, і після цього вивів вас 6 з Єгипту, і ви ввійшли до Червоного моря. І гналися єгиптяни за вашими батьками на колісницях і на конях в Червоне море, 7 і ми закричали до Господа, і Він дав хмару і туман між нами і між єгиптянами і навів на них море, і покрило їх, і ваші очі побачили, що Господь вчинив в єгипетській землі. І ви були в пустині багато днів. 8 І Він ввів нас до землі Амореїв, що мешкали на другому боці Йордану, і ви стали до бою з ними, і передав їх Господь в наші руки, і ви унаслідили їхню землю і вигубили їх з перед вашого лиця. 9 І встав Валак син Сепфора цар моавський і став до бою з Ізраїлем і, піславши, покликав Валаама прокляти вас. 10 І не забавив Господь Бог твій вигубити тебе, і благословенням поблагословив вас, і спас вас з їхніх рук і видав їх. 11 І ви перейшли Йордан і прийшли до Єрихону. І воювали з вами мешканці Єрихону, Ферезей і Хананей і Хеттей і Аморрей і Гергесей і Евей і Євусей і Господь передав їх у ваші руки. 12 І наслав перед вами шершенів і викинув їх з перед вашого лиця, дванадцять аморрейських царів, не твоїм мечем, ані не твоїм луком.

13 І дав вам землю, на якій ви на ній не трудилися, і міста, які ви не збудували, і ви поселилися в них. І ви їли з виноградників і оливок, яких ви не насадили. 14 І тепер бійтеся Господа і служіть йому в справедливості і в правді і усуньте чужих богів, яким послужили ваші батьки на другому боці ріки і в Єгипті, і служіть Господеві. 15 Якщо ж не вгодно вам служити Господеві, сьогодні виберіть собі самим, кому послужите, чи богам ваших батьків, що на другому боці ріки, чи богам аморреїв, між якими ви живете на їхній землі. Я ж і мій дім служитимемо Господеві, бо Він святий. 16 І відповівши, нарід сказав: Хай не буде, щоб ми покинули Господа, щоб служити іншим богам. 17 Господь Бог наш, Він є Богом. Він вивів нас і наших батьків з Єгипту і оберіг нас в усій дорозі, якою ми нею пішли, і в усіх народах, через яких ми пройшли. 18 І Господь вигнав всі народи і аморрея, що замешкував землю, з перед нашого лиця. Але і ми послужимо Господеві. Бо Він є нашим Богом. 19 І сказав Ісус до народу: Не зможете служити Господеві, бо Він є Богом святим, і Він ревнивий не відпустить вам ваших прогріхів і проступків. 20 Коли ж оставите Господа і послужите іншим богам, і Він, прийшовши, зло вам вчинить і вигубить вас, томущо зробив вам добро. 21 І сказав нарід до Ісуса: Ні, але послужимо Господеві. 22 І сказав Ісус до народу: Ви свідки проти себе, бо ви вибрали Господа, щоб йому служити. 23 І тепер усуньте чужих богів, що в вас, і випростуйте серце ваше до Господа Бога Ізраїля. 24 І сказав нарід до Ісуса: Господеві послужимо і твого голосу слухатимемось. 25 І заповів Ісус завіт народові в тому дні і дав йому закон і суд в Сило перед шатром Бога ізраїльського. 26 І записав ці слова до книги, божий закон. І взяв великий камінь і поставив його Ісус під теревинтом перед Господом. 27 І сказав Ісус до народу: Ось цей камінь буде вам свідком, бо він почув все сказане йому Господом, що лиш сказав сьогодні до нас. І він буде у вас свідком до останніх днів, коли збрешете Господеві Богові мому. 28 І відпустив Ісус нарід, і пішли кожний до свого місця. 29 І послужив Ізраїль Господеві всі дні Ісуса і всі дні старшин, які перебули час з Ісусом і які побачили всі господні діла, які Він вчинив Ізраїлеві. 30 І сталося, що після цього помер Ісус син Навина, господний раб, сто десять літним. 31 І поховали його в границях його насліддя в Тамнатасахарі в горі Ефраїма на півночі гори Гааса. 31 Поклали там з ним до гробівця, в якому його там поховали, камяні ножі, якими він обрізав ізраїльських синів в Галгалах, коли їх вивів з Єгипту, так як заповів їм Господь, і там є аж до сьогоднішнього дня. 32 Й ізраїльські сини винесли з Єгипту кості Йосифа і закопали в Сікімах в часті поля, яке Яків придбав від Аморреїв, що жили в Сікімах, за сто ягниць і дав його Йосифові в насліддя. 33 І сталося, що після цього помер і Елезар син Аарона архиерей і був похований в Гавааті Фінееса свого сина, який дав йому в горі Ефраїма. 33a В тому дні, ізраїльські сини, взявши кивот Бога, носили поміж себе, і Фінеес був священником замість Елезара свого батька, доки не помер і був похований у свому Гавааті. 33b А ізраїльські сини пішли кожний до свого місця і до свого міста. Й ізраїльські сини почитали Астарту і Астароту і богів народів, що довкруги них. І передав їх Господь в руки Еглома моавського царя, і він панував над ними вісімнадцять літ.